

Λαύρην, τὸ δὲ τοῦ ἔτους 1797 προέρχεται ~~παραπάνω~~ ἐκ τῆς Μονῆς τῆς Μεγίστης Λαύ-
ρας, ᾗς μοναχὸς ἴσως διετέλεσεν ὁ ἀναγραφόμενος ἐν ἀμφοτέροις ὡς πρῶτος
ἐκ τῶν αὐτῶν Σεραφεῖμ ὁ Σερραῖος, ὅστις οὕτω ἀποδεικνύεται συνδρομητὴς τῆς
«Ἰεραμειρίδος» τῆς Βιέννης τοῦλάχιστον ἀπὸ τοῦ 1794 μέχρι τοῦ 1797. Τὸ αὐτὸ
σημείωμα ἐπανευρίσκεται καὶ εἰς τὸ ἀντίτυπον τοῦ 6' ἑξαμήνου τοῦ ἔτους 1797,
ὅπερ ἀπόκειται ἐν τῇ Μονῇ τῆς Μεγίστης Λαύρας.

Τὴν εἰσαρίθνησίν μου διὰ τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος Σεραφεῖμ διετέλεσε μοναχὸς (καὶ ἤν ἐν
τῇ Μεγίστῃ Λαύρᾳ) ἐνδεχόμενός, ὅτι ἐν τῇ «Ἰεραμειρίδι» τῆς Βιέννης τοῦ
1797 μεταξὺ τῶν ~~συνδρομητῶν~~ ἀναγραφόμενων συνδρομητῶν τοῦ «Νέου Ἀνα-
χάρσιδος» ἐν σελ. 585-586 (ἀρ. 50, 23 Ἰουνίου) ἀναγράφεται κατωτέρως ὡς
προκαταβαδὼν τὸ ἡμῶν τῇ τιμῇ 1 θώματος (ἥτοι τῶν ἐννέα τόμων), ἔξ.
φορῆναι 6 «Σεραφεῖμ Ἱερομόναχος» (αὐτῷ δὲ, σελ. 586), ὅστις προφανῶς
ταυτίζεται πρὸς τὸν κατωτέρω τῆς «Ἰεραμειρίδος» Σεραφεῖμ τὸν Σερραῖον.